

การประชุมประจำปี 2558

เรื่อง ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

บรรยายโดย

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันจันทร์ที่ 14 กันยายน 2558 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี

ผลการพัฒนาประเทศในภาพรวม

“สังคมไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุข
ร่วมกันมากขึ้น”

ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ปี 2550-2557

หน่วย : ร้อยละ

แผนฯ 9

3 ปีแรกของแผนฯ 11

องค์ประกอบหลัก	2549	2555	2556	2557P
1. การมีสุขภาวะ	70.48	71.52	71.76	72.82
2. ครอบครัวอบอุ่น	62.24	68.31	66.28	65.60
3. ชุมชนเข้มแข็ง	33.74	81.00	86.35	88.43
4. เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม	69.63	79.46	78.73	77.22
5. สภาพแวดล้อม/ระบบนิเวศสมดุล	73.02	68.46	64.89	65.76
6. สังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล	75.42	55.56	57.23	59.07
ภาพรวมดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข	66.76	71.68	72.15	72.76

ปัจจัยสนับสนุน

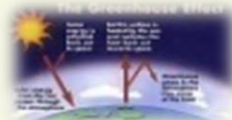

ชุมชนมีการรวมกลุ่ม
ช่วยเหลือกัน และเชื่อมโยง
เป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น

การมีสุขภาวะที่ดีขึ้นจากการ
พัฒนาคุณธรรม สติปัญญาและ
ใฝ่รู้ และมีสุขภาพจิตที่ดี

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทาง
เศรษฐกิจลดลงอย่างต่อเนื่อง

สภาพแวดล้อมและระบบ
นิเวศเสื่อมโทรม

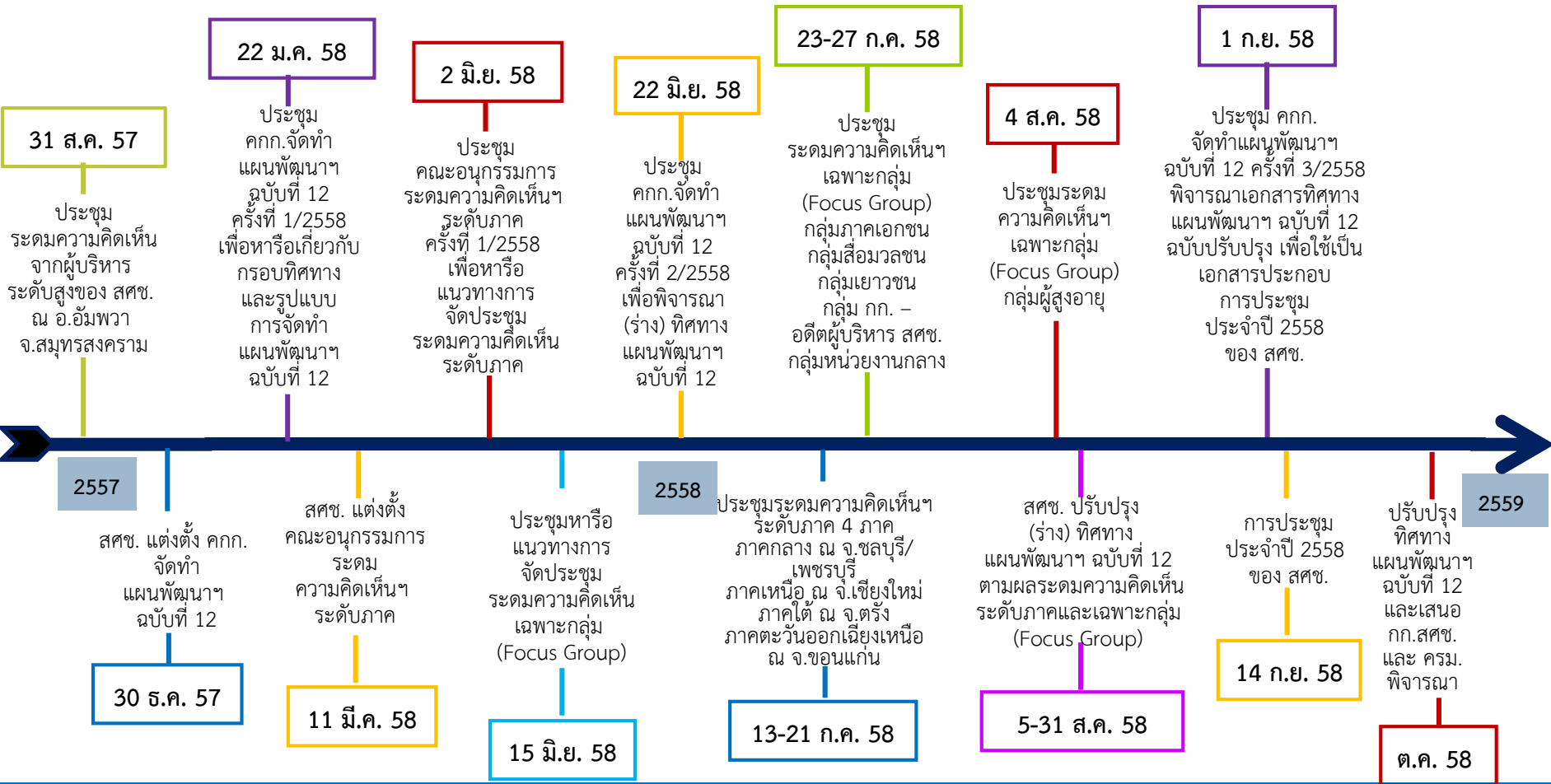

ความอบอุ่นใน
ครอบครัวลดลง

สังคมประชาธิปไตยที่มี
ธรรมาภิบาลยังอยู่ในระดับ
ที่ต้องเร่งแก้ไข

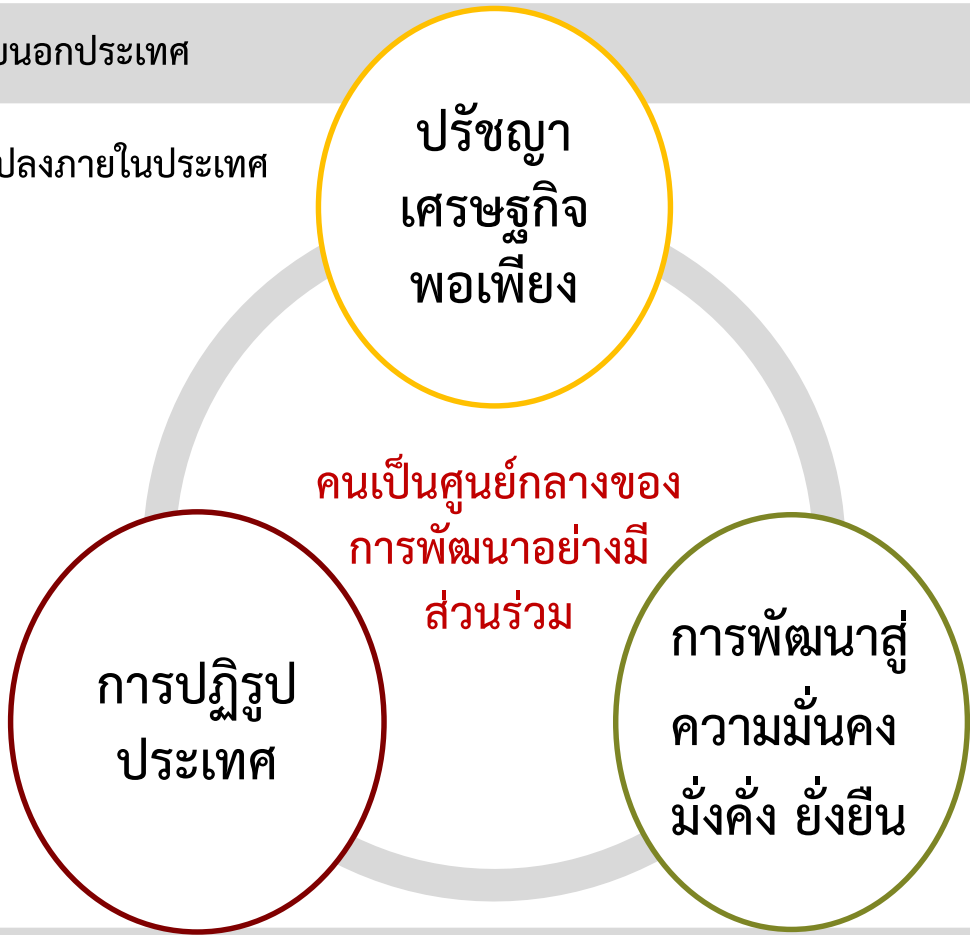
Road map แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ในปี 2557-2558

บริบทการเปลี่ยนแปลงภายนอกประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

การพัฒนา
ในช่วงแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ 12

กรอบการนำเสนอ

สถานะของประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

สถานะของประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ

1. ในช่วง 5 ทศวรรษที่ผ่านมา การพัฒนาเศรษฐกิจไทยประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจทั้งในด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิต

ธนาคารโลกได้ย้บฐานะประเทศไทยเป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบน

การดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไทยในปี 2540 และการให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลัง ทำให้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง

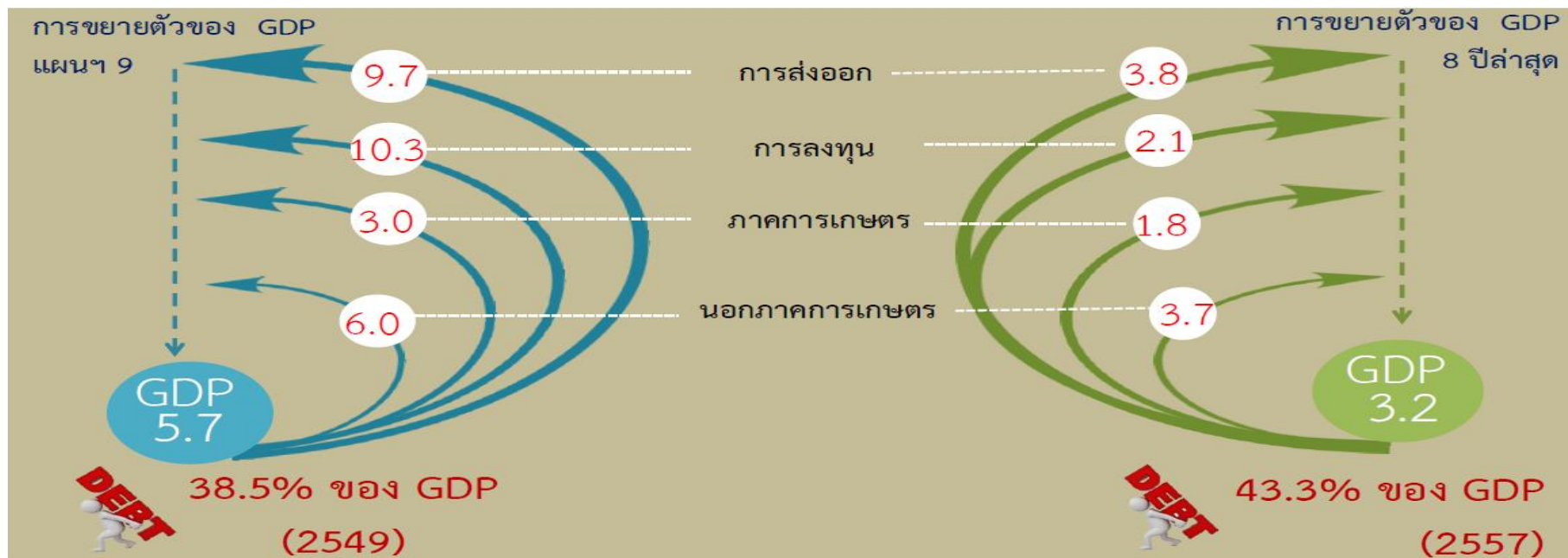

โครงสร้างการผลิต เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น สอดคล้องกับระดับการพัฒนาประเทศ และมีศักยภาพที่จะได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างฐานการผลิตสำหรับขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต

สถานะของประเทศ (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)

2. อย่างไรก็ตาม ในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา (แผนฯ 10 และ 3 ปีแรกของแผนฯ 11) เศรษฐกิจชะลอตัวลงและเริ่มแสดงให้เห็นข้อจำกัดของการขยายตัวทางเศรษฐกิจและทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในฐานะประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขการลดลงของกำลังแรงงาน ขาดการลงทุนที่เพียงพอ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและการปรับโครงสร้างการผลิตล่าช้า

สถานะของประเทศ (ต่อ)

ด้านสังคม

โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย

- แต่ยังมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย
- ขณะที่ครัวเรือนโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและมีรูปแบบที่หลากหลาย

สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง

แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และระหว่างกลุ่มคน

คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น

แต่ยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม

สังคมไทยเผชิญกับความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม และมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

วัฒนธรรมต่างชาติ

ชุมชนมีความเข้มแข็ง

สามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น

สถานะของประเทศ (ต่อ)

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1

ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

2

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบด้วย ปัญหาขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศ คุณภาพน้ำ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

3

ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยและภัยแล้งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย

กรอบการนำเสนอ

สถานะของประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

บริบทการเปลี่ยนแปลง

ขนาดของกำลังแรงงานเริ่มลดลง

ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงให้ศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง

การเข้าสู่
สังคม
ผู้สูงอายุ

อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัย

แรงงานต้องแบกรับการดูแล
ผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยคาดว่าในปี 2583
จะมีประชากรวัยแรงงานเพียง 35.2 ล้านคน

บริบทภายใน

ความ
เหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญ

ในสังคมไทยนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม
และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ความเป็น
เมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบท
ไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลง (ต่อ)

กรอบการนำเสนอ

สถานะของประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

วิสัยทัศน์ : สู่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขภายใต้หลัก

“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะ

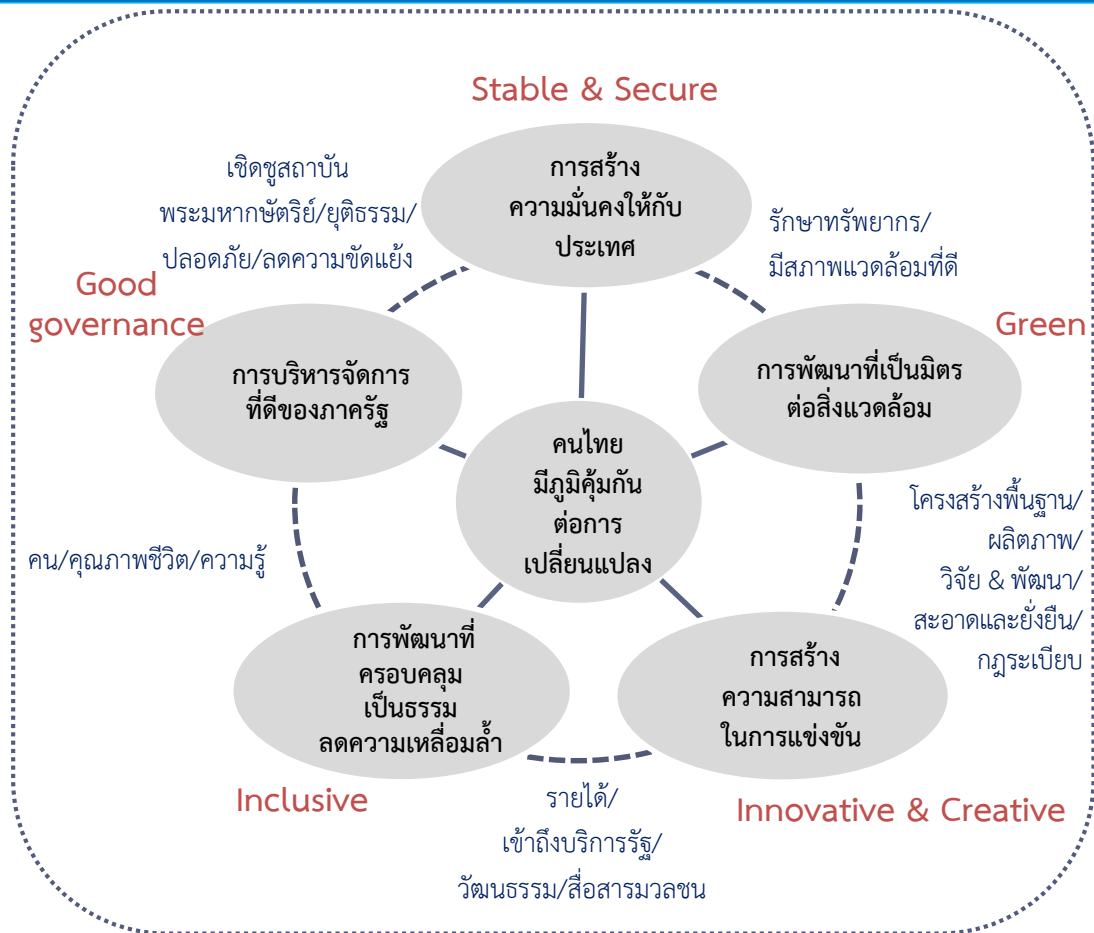
พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงหลุดพ้นจากรายได้

ปานกลาง และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง

เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

6 ยุทธศาสตร์หลัก

- ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เป้าหมาย

เศรษฐกิจ
มหภาค

เศรษฐกิจ
รายสาขา

การเกษตร
สู่ความเป็นเลิศ
ด้านอาหาร

การเสริม
สร้างและ
พัฒนา
ศักยภาพคน

การลดความ
เหลื่อมล้ำ
ในสังคม

การเติบโตที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม
เพื่อการพัฒนา
อย่างยั่งยืน

การพัฒนาพื้นที่
ภาค และการ
เชื่อมโยง
ภูมิภาค

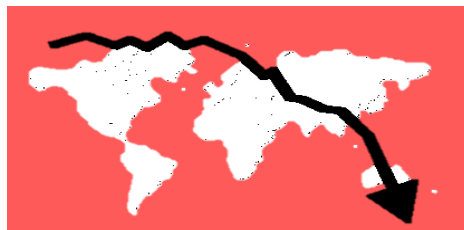
การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

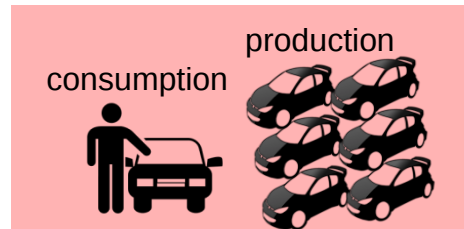
กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จุดอ่อนและเงื่อนไขที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยในช่วงแผนฯ 12

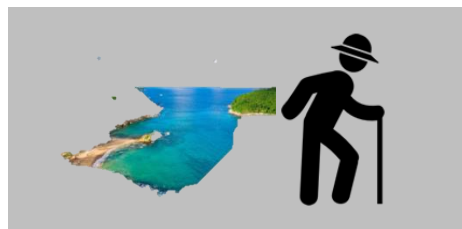
1. เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวต่ำและผันผวนเป็นข้อจำกัดต่อการส่งออก

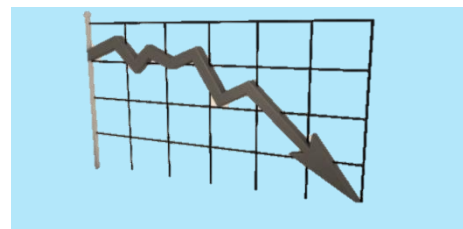
2. อุปสงค์ในประเทศน้อยกว่าขีดความสามารถในการผลิตทำให้ยังต้องพึ่งส่งออก

3. ขาดการลงทุนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจเป็นเวลานาน

4. กำลังแรงงานเริ่มลดลงในขณะที่การเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานล่าช้า

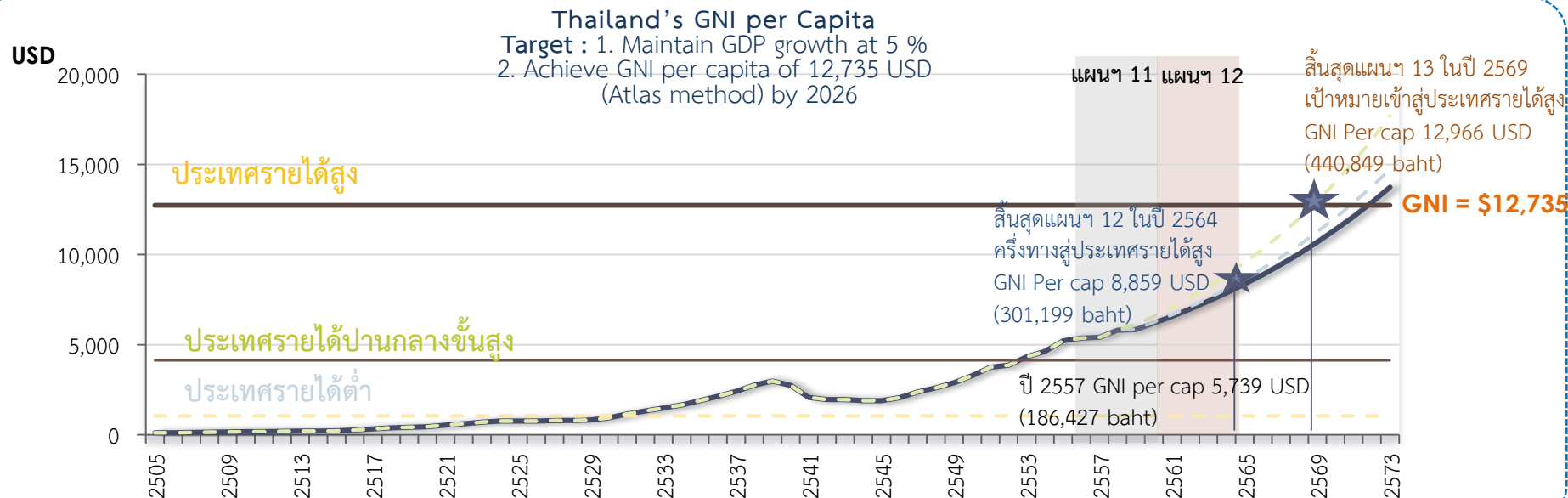
5. ผลผลิตภาพปัจจัยการผลิต (TFP) ขยายตัวน่าพอใจแต่ยังต้องใช้เวลาในการสังมเทคโนโลยี

6. ความล่าช้าในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การเป็นเจ้าของตราสินค้า การต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการ

แนวโน้มเศรษฐกิจและเป้าหมายในช่วงแผนฯ 12

- เศรษฐกิจไทยในกรณีฐานในช่วง 10 ปีข้างหน้า มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 - 4.3 ทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะอยู่ในฐานะประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวร เนื่องจากโครงสร้างประชากรปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงแผนฯ 12 จะต้องเร่งรัดให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0 ต่อปี เพื่อให้ก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้ในปี 2569 ณ สิ้นแผนฯ 13 โดยการเร่งรัดการลงทุน การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และการสร้างฐานการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพของเศรษฐกิจไทย รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านเทคโนโลยี การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม กฎระเบียบและการบริหารจัดการ

Source: NESDB, World Bank

1

การพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค

ร้อยละ 5.0

ECONOMIC
GROWTH

เป้าหมาย แผนฯ 12

317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สหรัฐ.)
GDP per capita

301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สหรัฐ.)
GNI per capita

1

ปริมาณการส่งออก

>4.0 %

2

การลงทุนภาคเอกชน

7.5 %

3

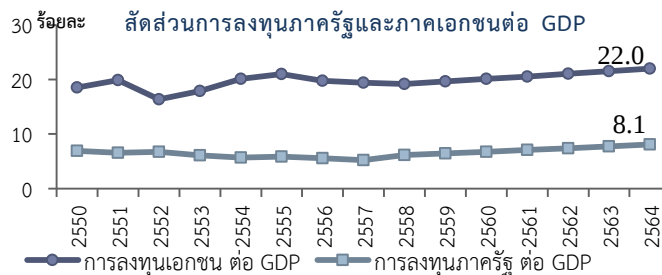
การลงทุนภาครัฐ

10.0 %

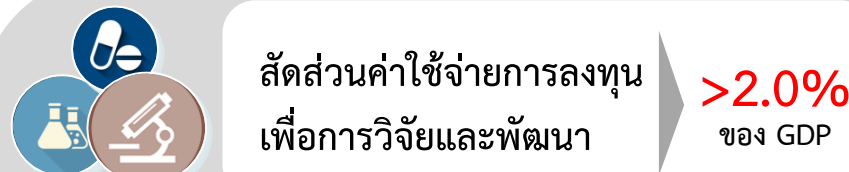

ความต้องการเงินลงทุนในช่วงแผนฯ 12

(ล้านบาท)	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	รวมแผนฯ 12
การลงทุนภาคเอกชน	2.59	2.86	3.16	3.49	3.86	4.26	4.71	19.47
การลงทุนภาครัฐ	0.83	0.94	1.06	1.20	1.36	1.53	1.73	6.89
• รัฐบาล	0.50	0.56	0.64	0.72	0.81	0.92	1.04	4.13
• รัฐวิสาหกิจ	0.33	0.38	0.43	0.48	0.54	0.61	0.69	2.75

2 การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา

70 : 30 สัดส่วนการลงทุน
ภาคเอกชน : ภาครัฐ วิจัยและพัฒนาของ

สัดส่วนบุคลากร 25 : 10,000
ด้านการวิจัยและพัฒนา คน : ประชากร

2 การลงทุนวิจัยและพัฒนา

3

การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร

>3.0%

มูลค่าสินค้าเกษตรและ
อุตสาหกรรมเกษตร

ปี 2564 500,000 ไร่

ปี 2556 213,183 ไร่

พื้นที่การทำเกษตร
อินทรีย์ที่ได้รับการ
รับรองมาตรฐาน

ปริมาณการผลิต
สินค้าเกษตรและ
อาหารเพียงพอและ
มีความหลากหลาย

เกษตรกรสามารถ
พึ่งพาตนเองทางด้าน
อาหาร มีหลักประกัน
ความมั่นคงด้านอาชีพ
และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
รวมทั้งเกษตรกร
รุ่นใหม่เข้าสู่ภาค
เกษตรอย่างต่อเนื่อง

4

การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคน

คนไทยทุกช่วงวัยมี
คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
มีสุขภาวะ ความรู้
และมาตรฐาน
การครองชีพที่ดี

การศึกษาและ
การเรียนรู้มีคุณภาพ
ได้มาตรฐานสากล

ครอบครัว
มีความอบอุ่น เข้มแข็ง
และมีความมั่นคง
ทางด้านเศรษฐกิจ

5

การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประชาชนเข้าถึงระบบ
การคุ้มครองทางสังคม
ที่มีคุณภาพอย่าง
ครอบคลุม และทั่วถึง

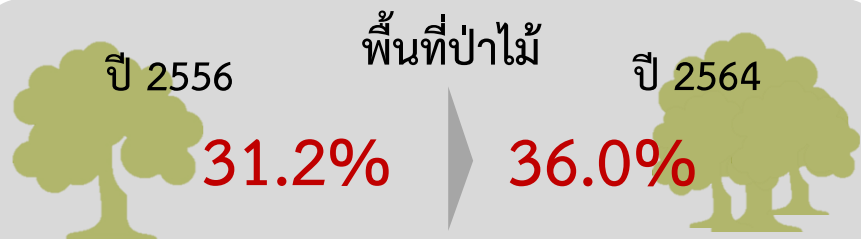
ลดความแตกต่างทาง
รายได้และกระจาย
การถือครองทรัพย์สิน

สถาบันทางสังคมและ
ชุมชนมีความเข้มแข็ง
พึ่งตนเองได้และเป็น
กลไกหลักในการ
ขับเคลื่อนและพัฒนา
ประเทศ

6

การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก

7.0%

เพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

การบริหารจัดการน้ำมีความสมดุล
และเน้นการจัดหาน้ำสะอาดเพื่อ
การอุปโภคและบริโภคให้เพียงพอ

ความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ
และการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศเพิ่มขึ้น
ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่

การบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ
และมีธรรมาภิบาล

7

การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค

พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนได้รับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงอย่างมีสมดุล

พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีการปรับระบบการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ

เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัยที่สามารถตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของคนในพื้นที่ และมีการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองอย่างทั่วถึง

การเชื่อมโยงภูมิภาคด้วยการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพและทั่วถึง รวมทั้งจัดระบบอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการผ่านแดนที่มีความคล่องตัวในประตูการค้าชายแดนที่สำคัญ

กรอบการนำเสนอ

สถานะของประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

1. การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม
2. การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา
3. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร
4. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
6. การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค
7. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ขอบคุณ

ขอเชิญทุกท่านร่วมแสดงความเห็นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ที่ Website

www.nesdb.go.th

Back-Up

แนวทางการพัฒนา (ต่อ)

1. การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม

 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งและ ระบบโลจิสติกส์ของประเทศ	 การสนับสนุนการเป็นฐาน การผลิตของอุตสาหกรรม และบริการสมัยใหม่	 การลงทุนเพื่อการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ	 การใช้ประโยชน์จากประชาคมอาเซียนและ การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน
- พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ - ขยายขีดความสามารถและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานและท่าเรือภูมิภาค - ส่งเสริมการลงทุนให้เกิดพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในภาคขนส่ง - ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศ - ลงทุนด้านพลังงาน เพื่อจัดหาพลังงานไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการใช้และเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ - พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมบรรทัดฐานของประเทศ	- เป็นแหล่งถ่ายทอดเทคโนโลยีและสร้างความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีอยู่ในปัจจุบัน - พัฒนาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมอากาศยาน ระบบราง อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมวัสดุในกลุ่ม Carbon Fiber - พัฒนาเพื่อรองรับการขับเคลื่อนให้ไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคทางการเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของธุรกิจ การวิจัยและพัฒนา การศึกษานานาชาติ บริการทางการแพทย์ และการดูแลสุขภาพ และบริการโลจิสติกส์	- ฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม - แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค - แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิต - ป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย - จัดการคุณภาพน้ำ - บริหารจัดการแผนงานที่ชัดเจน - แบ่งยุทธศาสตร์เป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน (2558 - 2559) ระยะปานกลาง (2560 - 2564) และระยะยาว (2565 - 2569)	- ลดข้อจำกัดทางด้านขนาดของตลาดในประเทศ - พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและบริการในยุคที่สองให้มีความเข้มแข็งและมีความพร้อมต่อการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมและบริการในยุคที่สาม - การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป - การถ่ายทอดเทคโนโลยีและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต - การลดต้นทุนทางการเงินและต้นทุนทางธุรกรรม - การส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการชาวไทยในต่างประเทศเพื่อเพิ่มขนาดของรายได้ประชาชาติ (GNI) - การขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการผลิตและบริการในยุคที่สาม - การลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่และสาขาอาชีพ

2. การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา

 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา	 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน	 การพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	 การเพิ่มขีดความสามารถและสร้างแรงจูงใจให้ SMEs	 การส่งเสริมผู้ประกอบการให้เข้มแข็งสู่เศรษฐกิจดิจิทัล	 การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมและบริการ
• เร่งส่งเสริมสังคมนวัตกรรม • พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	• สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน พัฒนาและยกระดับคุณภาพแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ • พัฒนาและยกระดับคุณภาพแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ	• นำนวัตกรรมไปพัฒนาสินค้า OTOP ให้ตรงกับความต้องการของตลาด การสร้างโอกาสทางตลาดสินค้า OTOP ทั้งภายในและต่างประเทศ • พัฒนาศักยภาพของแรงงาน • พัฒนาปัจจัยสนับสนุน การส่งเสริมเครือข่ายของผู้ประกอบการ • ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการต่อยอดธุรกิจ	• ขยายตลาดในกลุ่มสินค้าและตลาดเป้าหมายที่สำคัญไปในระดับสากล • พัฒนาให้มีสินค้าภายใต้แบรนด์ของตัวเอง • ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ทั้งในด้านการบริหารต้นทุนและสินค้าคงคลัง การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	• พัฒนาความรู้ ทักษะการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่แก่ผู้ประกอบการ • สนับสนุนให้มีการดำเนินธุรกิจอย่างเท่าทันสถานการณ์ทางการค้า • พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ • เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย • สนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น • พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล	• ปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ต่อยอดจากศักยภาพหรือจุดแข็งในปัจจุบันของประเทศ ควบคู่กับกลุ่มอุตสาหกรรม • ปรับโครงสร้างภาคบริการ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการ สนับสนุนภาคการผลิตให้มีประสิทธิภาพในการแข่งขัน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว • ปรับโครงสร้างภาคการค้า และการลงทุน

3. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร

 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	 การจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด	 การส่งเสริมการรวมกลุ่มการผลิตทางการเกษตร	 การสร้างโอกาสในการเข้าถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย	 การเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคเกษตร
สนับสนุนฐานการผลิตการเกษตรที่เข้มแข็งและยั่งยืน โดยการรักษาระบบนิเวศตั้งแต่ต้นน้ำ การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม และขยายโอกาสในการเข้าถึงปัจจัยการผลิต	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะสนับสนุนในแต่ละพื้นที่ - ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบแปลงใหญ่และจัดหาปัจจัยการผลิตมาใช้ร่วมกัน - สนับสนุนให้เกษตรกรใช้เครื่องจักรกลการเกษตรร่วมกันเพื่อลดต้นทุนและทดแทนแรงงานที่ขาดแคลน - ส่งเสริมการทำการระบบการเลี้ยงปศุสัตว์และการทำประมงอย่างยั่งยืน - เสริมสร้างศักยภาพการผลิตให้สูงขึ้น - ส่งเสริมการใช้กลไกตลาดเพื่อป้องกันความเสี่ยง	ส่งเสริมการประกอบการในลักษณะสถาบันเกษตรกร เช่น สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด	- ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร - ส่งเสริมการคัดเลือกและพัฒนาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ โดยอาศัยเทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม	- จากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูป - สร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน - ให้ความสำคัญกับการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการในระยะ 10 ปีข้างหน้า - ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาภาคเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม - ส่งเสริมการสร้างศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ในการผลิตภาคเกษตร - ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการพัฒนากระบวนการผลิต - ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจากภาคที่เกี่ยวข้องและการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรมใหม่ๆ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรในระยะยาว

3. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร (ต่อ)

การเร่งพัฒนาและ ขับเคลื่อนการผลิตเกษตร อินทรีย์อย่างจริงจัง 	การส่งเสริมและเร่งขยายผล แนวคิดการทำการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และ แนวทางของมูลนิธิป่อเต็ก หลังพระ 	การสนับสนุนการจัดทำ แผนแม่บทภาคเกษตรให้มี ความยั่งยืน 	การพัฒนาฐานข้อมูล ด้านอุปสงค์และอุปทาน ด้านการเกษตร 	การสร้างบุคลากรด้าน การเกษตร
- ยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี - ส่งเสริมการตลาด การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอินทรีย์ - สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้บริโภค - พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานและการพิสูจน์ตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์ - จัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรมร่วมกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน - พัฒนาต่อยอดในรูปแบบของเกษตรท่องเที่ยวหรือการท่องเที่ยววิถีไทย	- สืบสานแนวพระราชดำริเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาโดยประชาชนมีส่วนร่วมคิดร่วมทำและเป็นเจ้าของมาใช้ในการพัฒนาการเกษตร - ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน - สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่จำเป็นในการทำเกษตรกรรมยั่งยืน - ส่งเสริมด้านการตลาดและอื่นๆ	- บูรณาการยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร และยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรของทุกภาคส่วนไปสู่การขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ - สนับสนุนปัจจัยหลักแก่ภาคเกษตรเพื่อสร้างรายได้และให้เกิดความยั่งยืน - พัฒนาพันธุ์ดีที่หลากหลายเหมาะสมกับพื้นที่ การสร้างองค์ความรู้ใหม่และเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรให้กับเกษตรกร - ส่งเสริมตลาดกลางสินค้าเกษตร เพื่อเป็นศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าเกษตรและการดูแลราคาผลผลิตที่เป็นธรรม เป็นต้น	- การพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานให้มีประสิทธิภาพและสามารถนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการวางแผนพัฒนาภาคเกษตรด้านต่างๆ - พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้สินค้าเกษตรสามารถเข้าถึงตลาดมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลผลิตและการจำหน่ายในตลาดทั้งในและต่างประเทศ	- ผลิตบัณฑิตให้เป็นเกษตรกรรุ่นใหม่หรือนโยบายบัณฑิตคืนถิ่น โดยจัดทำหลักสูตรเพื่อสร้างเกษตรกรที่มีความรู้อย่างครบวงจรในด้านเกษตรกรรม ทั้งด้านการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการ - เปิดโอกาสให้บุตรของเกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตร มีทัศนคติและความต้องการในการสานต่องานเกษตรกรรมเป็นลำดับแรก - สร้างทัศนคติและค่านิยมของการเป็นเกษตรกรที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและอาชีพการเป็นเกษตรกรที่ไม่ได้มองเฉพาะการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์เพื่อหารายได้เท่านั้น

4. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ	 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้	 การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค	 การสร้างคามอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน
• ช่วงการตั้งครรภ์/แรกเกิด/ปฐมวัย มีการส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กและพัฒนาการที่สมวัยทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม • วัยเรียน/วัยรุ่น/นักศึกษา ให้ความรู้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้งทักษะการเรียนรู้ในเชิงคิดสังเคราะห์ สร้างสรรค์ ต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรมความรู้ ทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี • วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนาสมรรถนะและทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีทักษะทางด้านภาษา ความคิดสร้างสรรค์ • วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ	• พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 • ปรับระบบการคลังด้านการศึกษาดูโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนและสถานศึกษาในเขตพื้นที่ห่างไกล • พัฒนาคุณภาพครู โดยพัฒนาระบบการสรรหา พัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน และทักษะในการสื่อสาร • ประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียนในลักษณะของการวัดความรู้ความเข้าใจและทักษะ (Literacy-Based) • ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยวางระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีในชุมชน พัฒนาสื่อสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งการสนับสนุนระบบการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน	• มุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยกำหนดสุขภาพทางสังคม (Social Determinant of Health) • การพัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพและการพัฒนาด้านโภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย • การเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ • การส่งเสริมความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค • การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ • ส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน	• ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว • ปลุกฝังและบ่มเพาะวิถีการดำเนินชีวิตแก่สมาชิกในครอบครัวให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย • ส่งเสริมการวางแผนชีวิตในครอบครัว (Life Planning) • สร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ • การสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่มีสัดส่วนของการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมสำหรับงาน ครอบครัว สังคม และตนเอง ตลอดจนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5. การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

การสร้างโอกาสในการเข้าถึง ทรัพยากรและบริการทางสังคม อย่างเสมอภาค โดยเฉพาะกลุ่มผู้มี รายได้น้อยและ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส	การสร้างความ มั่นคงทางด้าน รายได้และ โอกาสในการ ประกอบอาชีพ	การพัฒนาการบริหาร จัดการในระบบสุขภาพ	การเข้าถึง กระบวนการ ยุติธรรมอย่าง เสมอภาค	การสร้าง สภาพแวดล้อม และนวัตกรรมที่ เอื้อต่อผู้สูงอายุ	การเสริมสร้าง บทบาทของ สถาบันทางสังคม และทุนทาง วัฒนธรรม	การสร้าง ความ เข้มแข็งของ ชุมชนและการ พัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน
						
- สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนมีที่ดินเป็นของตนเอง - จัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย - พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและการเข้าถึงที่หลากหลาย - สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค	- สนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ได้รับการฝึกทักษะอาชีพ - สนับสนุนสินเชื่อหรือทุนเพื่อการประกอบอาชีพอิสระและการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่	- พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข - ส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่าย - สนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการ - นารายได้จากการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติกลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ - จัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข - พัฒนาระบบเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรค โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชายแดน	- ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายแก่ประชาชน - พัฒนาศักยภาพชุมชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม - เพิ่มศักยภาพของกองทุนยุติธรรมในการช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส - ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการบูรณาการการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	- ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยทางกายภาพให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ - พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายอย่างบูรณาการ - พัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุ - พัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ	- ฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาที่ถูกต้องของทุกศาสนา - ธำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม - บริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	- เสริมสร้างกระบวนการวิจัยในชุมชนที่ใช้พื้นที่ชุมชนเป็นโจทย์ในการวิจัย - พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน - สนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน - สร้างความร่วมมือในการร่วมกันพัฒนาความรู้ในเชิง ทฤษฎี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติ

6.การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค

การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลัก	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค	การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงในประเทศและภูมิภาค
 - พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนโดยส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดน รวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและธุรกิจเพื่อสังคม เพื่อดึงดูดนักลงทุนไทยและในภูมิภาคให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดน - ให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม - ให้สิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการ และการสร้างขีดความสามารถของแรงงานไทยและต่างด้าว - ให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ และจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนด้านความมั่นคง เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน	 - แก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลัก - สนับสนุนการปรับเปลี่ยนกิจการหรือกระบวนการผลิตให้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนและการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ	 - พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัยเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่สังคมเมือง - พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค - เพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารจัดการเมือง	- พัฒนาโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง - พัฒนาโครงข่ายระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ - พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการผ่านแดนที่มีความคล่องตัวในประตูการค้าชายแดนที่สำคัญ

7. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

รักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว	บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน	การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว	การให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม	การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ	การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
							
- ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า - อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน - พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน - คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง - จัดให้มีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณเป็นต้น	- บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ - ให้มีแผนการบริหารจัดการน้ำในภาคการเกษตรกรรมในระดับภูมิภาค - จัดเก็บค่าใช้น้ำจากกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมและผู้ใช้น้ำบาดาลขนาดใหญ่เป็นต้น	- ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - กำหนดมาตรการส่งเสริม และสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง - ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ - กำหนดมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น	- ยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว - ส่งเสริมผู้ประกอบการที่สามารถปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นต้น	- เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค - เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการชะยะ - ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยก ชยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเป็นต้น	- เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะสาขาการผลิตไฟฟ้า - ปรับเปลี่ยนเชื้อเพลิงการใช้พลังงานทดแทน/เชื้อเพลิงชีวภาพ - ส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากของเสีย - การสนับสนุนระบบการคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นต้น	- บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน - เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อม และการรับมือภัยพิบัติ - พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน - พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย	- ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน - หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง - สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศ ให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นต้น